

Oude Kerk, 19 juni 2022

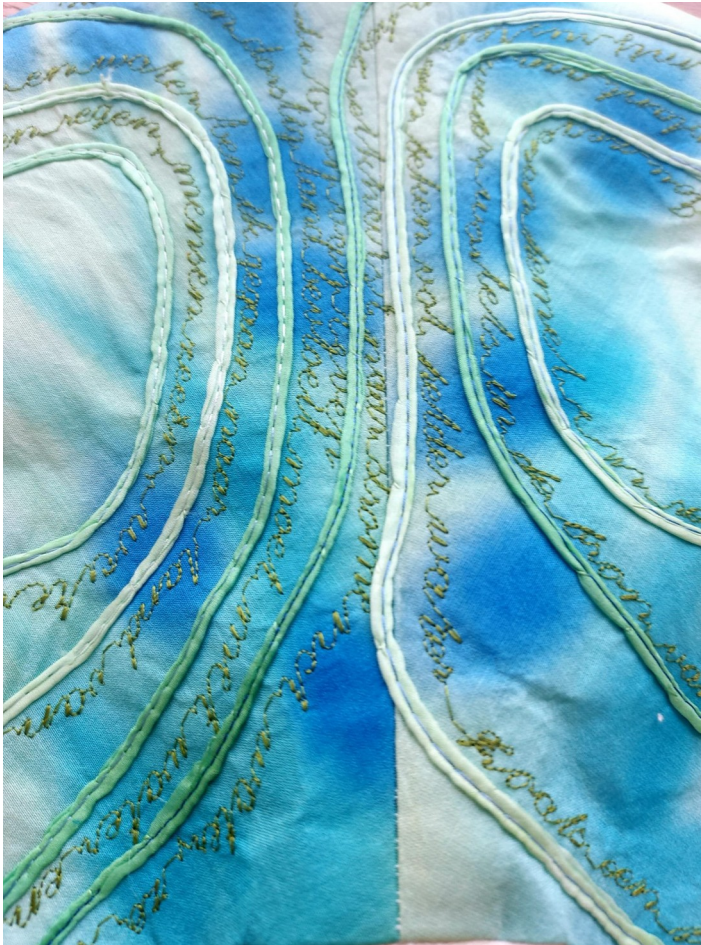
Eerste zondag na Trinitatis

Doopdienst

ds. Johan Meijer

gelezen: Jesaja 65: 1-9 en Lucas 8: 26-39

titel: Vader-dag

overdenking

*gemeente van onze Heer Jezus Christus,
lieve mensen van God*

Vandaag mag het een feestdag zijn voor onze gemeente, omdat er drie kinderen gedoopt zullen worden. En dat op Vaderdag. Toen ik met de doopouders deze datum afsprak, voelde dat als een meerwaarde. Gedoopt worden, gedoopt zijn op Vaderdag, dat mag voor de dopelingen een herinnering worden voor later en dan zeg je daarbij dat God, die onze Vader wil zijn, zielsveel van je houdt. En jou gunt dat je gelukkig mag leven. Zoals ouders hun kinderen het beste gunnen, zo werkt de God van Liefde en geen uur verflauwt zijn vuur.

Wat ouders hun kinderen gunnen, verwoordden zij in brieven aan hun kinderen.

Lieve Maelynn,

14 Februari 2022: voor veel mensen een "gewone" dag maar voor ons de dag waarop jij ons papa en mama maakte.

Een wonder van God dat wij iedere dag mogen koesteren en liefhebben. De eer om jou te mogen groot brengen.

En dan zijn wij gewoon al ruim 4 maanden verder en breekt de dag aan dat we jou in Gods huis mogen gaan dopen. Dat wij als jouw papa en mama ervoor kiezen om jou op te voeden in en met het geloof in Jezus. Dat het vast niet altijd makkelijk zal zijn, zijn wij ons zeker van bewust maar we zullen er altijd proberen wat van te maken. Wij zullen jou altijd dragen in ons hart in een leven vol liefde en pracht.

Geloven is liefde en liefde is geloven dat is wat wij als papa en mama jou beloven..

Lieve Rosalie,

Voordat je geboren was, wisten we al dat we je wilden dopen. Maar omdat het Coronavirus zijn intrede maakte, is dit een paar keer uitgesteld. We hebben de kans gehad om je te laten dopen in een klein gezelschap, maar dat hebben we niet gedaan. Op dat moment was mama namelijk zwanger van Sylvan en we vonden het een mooi idee om jullie samen te laten dopen.

Kostbaar
Waardevol
Geliefd

De woorden op je doopkaart hebben we niet zelf bedacht, maar komen uit het bijbelboek Jesaja. Het mooie aan deze woorden is dat ze precies omschrijven hoe papa en mama over jou denken. Wij zijn zo blij met jou en jij bent zo bijzonder voor ons. Hopelijk leer je in je leven ervaren dat er iemand is die ook op deze manier (en nog veel meer!) van je houdt en er altijd voor je is. Hopelijk is je doop op 19 juni 2022, in de kerk waar papa en mama ook getrouwd zijn, hier een herinnering aan.

Wij hopen dat je je steeds verder ontwikkelt tot een sterke en sociale meid die vooral veel plezier in haar leven heeft en een groot hart voor anderen. Welke weg je ook kiest, wat je ook wil doen: Wij gaan je hier zo goed als mogelijk in ondersteunen en helpen. Als je problemen of vragen hebt kun je altijd bij ons terecht, dan gaan wij je zo goed mogelijk helpen.

We houden van je Rosalie, ons geliefde kind!

Lieve Sylvan,

Overweldigend,
Onbeschrijfelijk,
Een wonder

Deze woorden staan op je geboortekaartje en komen uit het lied 'Meer dan een wonder'. Direct vanaf de allereerste seconde na jouw geboorte op 24-02-2022 om 09.29 uur werden deze woorden werkelijkheid. De golf van liefde voor jou die ons overspoelde was en is overweldigend, onbeschrijfelijk en meer dan een wonder. We gunnen het je om de wereld met een open blik in te rennen, te ervaren, beleven voelen en ontdekken. Weet dat wij er zijn om je op te vangen als je valt, in onze armen te sluiten om je te troosten en altijd achter je staan om je te steunen. We hopen dat je in je leven leert ervaren dat er iemand is die, nog meer dan wij, van je houdt op een manier die onbegrijpelijk, onbeschrijfelijk en meer dan een wonder is. Laat je doop op 19 juni 2022 daar een herinnering aan zijn.

Wij houden van je met een onbeschrijfelijke hoeveelheid liefde Sylvan!

Liefs papa en mama

Stel dat God een brief aan ons zou schrijven, dan zou daar dezelfde liefde in verwoord staan als in de brieven aan onze dopelingen. Je zou kunnen zeggen dat de Bijbel een brief is aan ons, een boodschap waarin veel liefde van God voor mensen klinkt. Het onvoorwaardelijke houden van ons, zelfs als wij wegen bewandelen die niet zo bij God passen. In de lezing van Jesaja kwam dat naar voren. Al vragen ze niet naar Mij, toch laat ik me raadplegen. Al zoeken ze me niet, toch laat ik me vinden. Al roept dit volk mijn naam niet aan, toch antwoord ik: Hier ben ik, hier ben ik. Heel de dag sta ik met uitgestoken handen tegenover een opstandig volk, dat op de verkeerde weg is en zijn eigen ingevingen volgt.

Dit doet mij denken aan het verhaal over de verloren zoon waarin de Vader steeds op wacht stond om zijn kind weer thuis te ontvangen, na de omzwervingen van de zoon en het kiezen van eigen ingevingen. En het doet me denken aan ouders die met wanhoop en met lede ogen zien hoe een kind zo zijn of haar eigen weg gaat, dat die weg leidt tot problemen, soms heel grote. Ouders van verslaafde kinderen zien met pijn in het hart hoe hun kind steeds verder weg raakt van zichzelf en van anderen. Dit speelt in meer gezinnen dan velen weten en het leidt tot heel veel verdriet, maar ook tot wanhoop dus. Je denkt terug aan de babytijd van je kind, aan hoe je het in de armen sloot, en nu wil het niet meer omarmd worden. Je pogingen tot liefdevol contact worden afgeweerd. En hoe moeilijk het ook kan worden, toch is er die liefde, onvoorwaardelijk en het verlangen naar terugkeer. Zoals God als Vader dat ook

verlangt. Hij wil je altijd nieuwe kansen geven, iedere keer opnieuw mag je zijn uitgestoken hand aannemen en je opnieuw toevertrouwen aan zijn Vaderlijke liefde.

Maar wat ook kan, is dat je niet zulke ouders hebt. De diepe pijn die levenslang bij je blijft als je aan je lot werd overgelaten, als er nooit tegen je is gezegd dat je een geliefd kind bent. Dat knuffelen of: ik hou van jou er nooit bij was. Dat je eerder een last dan een vreugde was. Dan kunnen de brieven van de doopouders en de liefdesschrift van God pijnlijk op je overkomen. Want het contrast is zo groot. Had je maar zo'n moeder of vader gehad, of: hād je maar een moeder of vader gehad, want dat kan ook, dat je verweesd opgegroeid bent. Er mag ruimte zijn voor al deze gevoelens, ze mogen uitgesproken worden. En gezegend zijn de oren die voor jou openstaan, en gezegend zijn de armen die jou omarmen.

Ik kom als pastor met heel veel situaties in aanraking waarin het gaat over ouderschap, of opvoeding, of over je eigen verleden van misschien wel heel lang geleden, of je eigen heden, en wat me dan opvalt is het contrast tussen vreugde en pijn. Bij kraambezoeken en doopgesprekken is er vaak vooral veel vreugde, dankbaarheid, liefde, onvoorwaardelijk. Je voelt dat, je ziet het. De brieven van de doopouders passen precies bij hoe ik jullie heb leren kennen. Rienk en Susanne ken ik al een aantal jaren, ik mocht jullie liefde ook zegenen in deze kerk, bijna drieënhalf jaar geleden, met dezelfde ouderling van dienst als vandaag. Roy en Wouthilda ken ik nog niet zo lang, maar ook aan jullie ervaar ik dat onvoorwaardelijke van liefde voor elkaar en voor jullie dochter. Wat ik in beide gezinnen zo mooi vindt is dat de vaders het geloof van de moeders respecteren en ook willen steunen. Die support zullen zij straks ook uitspreken. Misschien hebben jullie als stellen wel meer over het geloof gepraat samen dan menigeen van een zelfde geloofsrichting of levensovertuiging. Gezegend zijn jullie met elkaar.

Gezegend mogen wij allen zijn met een God die ons support en liefdevol geleiden wil, bij wie je altijd terug mag keren en wiens Vaderhart wagenwijd voor je open staat. Altijd.

Amen